

Sloní Noha

kauza klientky Ivany Hlobilové

21. 9. 2020

Dobrý den, paní Bláhová,

posílám příběh svého uzdravení, jak jsem slíbila.

Jmenuji se Ivanka Hlobilová, mám 59 let a do roku 2017 jsem byla přes drobné infekty úplně zdravá. Sportujeme celá rodina. Mám dvě dcery, 30 a 33 let, a spolu s jejich manžely jezdíme na kole, na běžky, holdujeme turistice a plavání.

V roce 2015 jsem byla v Albánii a v roce 2016 v Černé Hoře, moje potíže začaly zhruba po návratu z dovolené, zprvu nenápadně. V únoru 2017 se spustily teploty, stále kolem 38 stupňů Celsia, stále jsem kašlala. Dostala jsem Sumamed, 3 tablety, s týdenní účinností. Můj obvodní lékař mi po antibiotikách doporučil přípravek Renol na bylinné bázi. Nezabralo to ani po třech baleních. Poslali mne na plicní na rentgen plic, nic nenašli. Přesto mi dali další antibiotikum, Klacid. Nezabralo to. Skončily jarní prázdniny a musela jsem zpátky do školy, jsem učitelka. Na teploty jsem brala Ibalgin. Z ničeho nic mi otekla levá noha kolem kotníku, pak začaly otoky, které se přemísťovaly. Na původním místě u kotníku zmizely, ale objevily se kolem levého kolene. Na rentgenu a ortopedii nic nenašli. Bolest jsem necítila přímo v koleni, ale jakoby ve tkáních nad ním. Pak se otok přemístil do levé ruky nad prsty, hřbet ruky. Koleno splasklo, ale dále bolelo. Pak se otok přemístil k pravému kotníku, do ramene a opět do kotníku levé nohy. Stále jsem přitom měla strašné zimnice, kolem mne to nikdo nechápal. Všem bylo horko, mně byla zima. Můj lékař řekl, že to může být ucpaná lymfa, ale nebyl si jistý. Zkoušel mne měřit na svém přístroji, ale k ničemu nedospěl. Poslal mne tedy na lymfatické masáže. Po první masáži jsem byla tři dny jako na jiném světě, bylo mi dobře, bez otoků a bez bolestí. Po třech dnech znovu stěhovavé otoky, za 14 dní opět lymfatická masáž, ale již za dva dny otok. Jakákoliv nová léčba zabrala hned na počátku, ale pak se vše vrátilo zpět a ještě hůře. Sport už vůbec neexistoval, nemohla jsem pořádně chodit, manžel mne vozil až ke škole, tam jsem se po jednom schodu, opřená o zábradlí, doplazila do své třídy. Byla jsem vždycky zdravá, nějaké drobné infekty jsem stihla vyležet o víkend a zase bylo vše v pohodě. Občas jsem sice měla potíže s močením, ale to vždy po Biseptolu a borůvkách, šípících a brusinkách odeznělo. Před 18 lety jsem měla lymfskou borreliózu, byla jsem přeléčena 4 týdenními antibiotiky, poté jsem měla mírné bolesti kloubů, ale bylo to celkem v pohodě, dalo se s tím sportovat, dokonce jsem zvládala i vysokohorskou turistiku. Později jsem cítila velké svědění u konečníku a našla jsem si asi 1cm velkého bílého červíka. Hned jsem šla k lékaři a ten mi předepsal jedno balení Vermoxu a odhadl to na roupy, když pracuji s dětmi. Pan Jukl mi poslal protiparazitární balíček, tinktury ořešáku, hřebíčku a pelyňku k třítýdennímu užívání. Měsíc byl klid a pak se červíci obvlili znovu. Opět jsem dostala jeden Vermox od lékaře a opět jsem nafasovala Juklův balíček, ale jedno balení Vermoxu bylo asi málo. Navíc mi řekli v lékárně, abych s antihelmintiky a Juklem moc neexperimentovala, tak jsem byla v pasti. A začaly ty otoky. Vermox opět nepomohl, nevěděla jsem, co dělat a co si vzít. Otoky byly vážné, nevěděla jsem, jak utlumit bolest. Půl roku jsem tak klepírovala, brala denně Ibalgin proti bolesti. Pak se mi spustila krev z nosu, v nemocnici mi museli svařit žilku. Přestala jsem raději Ibalgin brát. Začaly velké prázdniny, a já jsem se těšila, jak budu mít na své zdravotní problémy čas a vyřeším je. Můj lékař mne poslal na všechna možná vyšetření. Na ortopedii nenašli nic, jen plochou nohu, vnitřní chirurgie - nic, žádná tromboza. Na neurochirurgii jsem se dostala přes známé. Jinak čekačka 4 měsíce. Nic nenašli. Echokardie - něco našli, ale neřešili. Zeptala jsem se lékaře, zda nemám parazity, přeci jen ty dětské

roupy jsem měla a čas od času se v konečnicku objevili. Tak mne lékař poslal na infekční, kde mi vzali krev. Vůbec nevím, že jsem prodělala tolik nemocí, když jsem četla ty výsledky. Údajně vše prodělané a nyní již negativní. Byly to testy Elisa, můj lékař řekl, že nejsou zcela stoprocentní, i když to posílali ještě do krajské nemocnice. V té době si můj lékař zlomil nohu, zastupující lékař mi napsal Aulin a Biofenac. Brala jsem střídavě 3 dle doporučení, nešlo to kvůli bolesti vydržet, nezabíralo to. Nebolelo to stále, vždy jen takové ataky, nebylo to v kloubu, ale nad ním. Trvalo to tak 5-6 dní a otok se stěhoval jinam. Ve výsledcích z laboratoře byly vyšší hodnoty revmatizmu. Závěr lékaře -autoimunitní onemocnění. Nechápala jsem, kde jsem to vzala. Myslela jsem na své nedoléčené angíny a nachlazení. Vždy, když mi bylo trochu lépe, šla jsem do práce, doléčovala jsem se bylinkami pana Janči a pana Jukla. Vždycky to zabralo.

Pak už jsem začala vážně přemýšlet o parazitech. Bydlíme na vesnici, v bytě máme psa, na zahradě spoustu drůbeže, králíky, ovce, kozy, 2 prasata, 2 krávy. Je pravda, že mám ráda maso, moc mi chutnají čerstvá syrová jelita ze zabijačky z prasete, někdy jsem jedla ještě nedopečené polosyrové maso. Manžel je myslivec, často máme zvěřinu, zajíce, srnce, divoká prasata. Přemýšlela jsem i o tom, zda mi vše nespustil Vermox.

V té době mne lékař poslal na revmatologii. Čekací doba 5 měsíců, přes známé, kteří viděli, jakou krizí procházím, jsem se tam dostala do týdne. Revmatoložce se výsledky z laboratoře nezdály, chtěla ještě zprávu z plicního, zda nemám sarkoidózu. Na plicním při běžném vyšetření nezjistili nic, nicméně primář mne poslal ještě na HRCT plic, dostala jsem se tam za měsíc, a to byl protekční termín! Zjistili zvětšený polycyklický hilus a primář se přikláněl k nasazení kortikoidů. Tehdy jsem se už pomalu nemohla postavit na nohy. Revmatoložka mi přesto naordinovala Aulin, Salazopyrin a Oramelox. Nezabíralo to. Byl listopad 2017 a situace se mnou už byla docela vážná. Nemohla jsem už ani dojít na WC a sednout si na sedátko, to bych nevstala. Nemohla jsem se obléknout, učesat, umýt, manžel mi musel se vším pomáhat, a to jsem ještě stále učila. Od 1. 11. 2017 jsem zůstala doma na neschopence a revmatoložka mi napsala Medrol. Zabralo to okamžitě. Revmatoložka mne nechala doma do konce ledna, s tím, že mi bude postupně snižovat dávky. Bylo mi fajn, byla jsem bez otoků a od února jsem nastoupila do práce. Vše bylo skvělé, mohla jsem se volně pohybovat. V červnu 2018 už jsem byla bez kortikoidů, pohoda, plánovali jsme dovolenou. Ke konci června jsem dostala angínu, dostala jsem na ni antibiotika, a vše se znovu rozjelo, otoky i bolesti. Revmatoložka mi nechtěla kortikoidy znovu nasadit, ale z oteklého kolena mi vzala punkci podle sonografie. Na sonu mi ukazovala velkou cystu v tkáni, z ní vytekla tekutina a mně se velmi ulevilo. Revmatoložka mi řekla, že jde o Bakerovu cystu. Brzy poté ale začaly stěhovavé bolesti opět. Kolegyně ve škole mi doporučila lékaře v Otrokovicích, který se zabývá čínskou medicínou. Objednala jsem se k němu. Tento lékař mi řekl, že mi nejdříve vyčistí ledviny, a v lednu 2019 se pustíme do jater. Ať si nemyslím, že to zabere hned. Tak jsem poctivě čekala 2 měsíce, můj stav se velmi zhoršil, ale já věřila, že po zhoršení se to zlepší. Na začátku prosince mi už bylo tak zle, že mi vypověděl celý pohybový systém. Neudržela jsem se na nohou, neudržela jsem v ruce papír, natož něco napsat. Navíc se mi objevily velké fleky na nohou. Dcera mne tedy na začátku prosince 2018 odvezla do Vojenské nemocnice na kožní. Volala jsem „čínskému“ lékaři, ten se omlouval, že mi zaměnil přípravky, ať si přijdu pro jiné. Ve Vojenské nemocnici provedli histologii fleků, vzali krev, zjistili plicní chlamydie, nasadili Deoxymycoin na tři týdny. Nemohla jsem jíst, neměla jsem chuť k jídlu, velmi jsem zhubla, byla jsem slabá, nemohla jsem chodit, přikrýt se peřinou, sestry se o mne hodně staraly, lékaři nevěděli, co se mnou. Pak jsem zkolabovala na WC, po konzultaci lékařů s Fakultní nemocnicí mne tam odvezli na revmatologii. Pozorovala jsem, jakoby se mi pod kůži rukou něco pohybovalo, nikomu jsem to neřekla, už by si mysleli, že jsem blázen. Stačilo, když jsem řekla ošetřujícímu lékaři, že mi v očích při dolních víčkách běhají takové bílé kuličky, spojené do řádku za sebou. Už bych to nikdy neudělala, personál v nemocnici se bavil na můj účet, nicméně mne dovezli na oční. Sestra na očním byla nepřijemná,

dávala mi nepokrytě najevo, že jsem tam zbytečně. Nic nenašli, dali mi opět Medrol....a vše se opět opakovalo. Tentokrát nízké dávky nezabraly, lékař musel dávkování zvýšit, v nemocnici mi přinesli francouzské hole, musela jsem začít trénovat nohy. Nechodila jsem. Přišla rehabilitační sestra a učila mne znovu chodit, byla jsem za to velmi vděčná, pořád jsem bojovala, ale chodit nešlo. Poprvé, když jsem se postavila na nohy, tak jsem se neudržela a spadla, byl leden 2019, svalová hmota žádná, byla jsem moc pohublá, ale stále jsem chtěla bojovat, šlo to velmi těžko.

Propustili mně z nemocnice domů, byla jsem stále na velkých dávkách kortikoidů, přidali i methotrexát injekčně, lékař říkal, že mi zabere od tří do šesti měsíců. Nevím, proč mi jej dali, rakovinu nemám. Přesto po ročním píchání methotrexátu nebyl žádný účinek, stále jsem chodila o holích, bez nich to nešlo. Byl květen 2019 a můj lékař mě řekl, že jsem už dlouho na nemocenské, že mám požádat o invalidní důchod. Pomohl mi vypsát papíry, poslali jsme je na sociálku a čekala jsem, kdy mě pozvou k posudkovému lékaři. Nepozvali mě, přišlo jen rozhodnutí, že mi přidělují invalidní důchod 1. stupně od 8. května 2019. Můj lékař mi volal domů a sdělil mi, že musím ukončit neschopenku a nastoupit do 1 měsíce od přiznání důchodu do práce. To byl šok. Nebylo mi dobře, nebyla jsem zdravá, a ve škole očekávali, že přijdu až 1. září. Nepříjemná situace pro všechny. Nicméně ve škole mi vycházeli vstříc po všech stránkách, tak jsem 3 týdny pracovala se svými potížemi a chodila o holích. V létě jsem hodně odpočívala, ale byla stále dopována kortikoidy a cytostatiky, jejich účinek byl jen velmi slabý. V září 2019 jsem opět nastoupila do školy, ale jen na zkrácený úvazek. Situace se nelepšila, přemýšlela jsem, co se sebou počít, na koho se obrátit. Tato situace trvala až do března 2020, kdy jsem zůstala doma na distanční výuce. Maminka mého žáka mi poradila kontaktovat její známou, která se vyléčila u paní ing. Bláhové. Hned jsem se toho chytila a věřila jsem, že by mi také mohla pomoci. Zavolala jsem vám a napsala také email, zda budete ochotná se mnou pracovat. Byla jsem moc ráda, že jste vyhověla, opět mi svítila naděje, že bych se mohla uzdravit. Musela jsem však postupně vysadit kortikoidy, aby se můj imunitní systém dal dohromady. Bylo to strašné, svaly vypovídaly poslušnost, pohybový systém kolaboval. Nicméně jsem to ustála, a o berlích přijela k vám. Byla jsem už na pokraji sil. Cestu z parkoviště ke dveřím, nějakých 20 metrů, jsem šla skoro 10 minut. Pro mne maraton. První sezení proběhlo 8. 5. 2020.

Našla jste mi k mému překvapení tropickou filariózu. Pravděpodobně jsem si ji přivezla z té Albánie nebo Černé Hory. Ale konečně se našlo něco, co odpovídá stěhovavým bolestem a otokům kloubů. Kromě toho i nedoléčenou borrelii a mnoho dalších zátěží. Možná si pamatujete, že jsem přišla o dvou berlích a do křesla i z křesla mi musel pomáhat můj zeť. Tři měsíce jsem jen ležela, nemohla jsem zvednout pravou nohu, protože v koleně byly ty cysty. Manžel musel odšroubovat všechny prahy, ale nejhorší situace byla při koupání.

Vaši léčbu jsem snášela velmi špatně. Každý druh nového léku jsem zprvu protrpěla. Nebýt kamarádek, kterým jste už kdysi pomohla, a které mne povzbuzovaly, mnohokrát mne napadlo léčbu vzdát. Ale pravda je, že vždy po každém léku a každé tabletce se mi o kousek ulevilo. Nejvíce mi pomohl Hetrazan a Ivermectin, velmi účinné byly masáže. Vždycky jsem očekávala, co se mnou ten nový lék udělá a jak moc mi pomůže. Bylo to velmi těžké období, protože jsem léky špatně snášela, ale vyhlídka na uzdravení byla mnohem silnější. Manžel mě nosil na záchod, protože můj stav se nejprve zhoršil, měla jsem i pleny, velké nechutenství, zhubla jsem. Ale najednou pomalu a postupně jsme všichni doma pozorovali, jak se moje tělo vzpamatovává. Začala jsem znovu chodit o berlích.

Léčba mi celkově trvala 5 měsíců, musela jsme přerušovat, něco opakovat. Časté průjmy střídané s nechutenstvím jsem s vámi vždy konzultovala a vy jste mi vždy uměla poradit a povzbudit mě. Kdybych měla vše zhodnotit, byl to pro mě pochod peklem, ale na konci bylo světlo uzdravení a tak jsem se, i když to někdy bylo velmi těžké, snažila bojovat. Hodně mi pomohlo také MMS, upravilo se mi trávení, střeva, už jsem nebyla tak nafouklá jako dříve po každém jídle. Vše se mi upravilo a to díky

vám, paní Bláhová. Ani nevíte, jak jsem šťastná, že mohu zase fungovat jako člověk. Postupně jsem odkládala hole, nejdříve jednu, a teď už chodím krásně i bez druhé, protože díky vašim lékům mi vše zabralo. Jsem bez otoků.

18. 5. na kontrole jste nenašla už nic, ani viry, ani bakterie, ani prvoky, ani parazity. Cítím se velmi dobře. Mohu dnes opět chodit, jezdit autem, chodím do práce, je ze mě opět normální člověk bez potíží.

Berle jsem odložila zhruba ve dvou třetinách kúry. Začátkem května jsem vás navštívila poprvé a na nohy jsem se opět postavila 7. srpna. Bez berlí jsem od 5. září 2020. Je to fantastické, jak umíte lidem pomoci. Jsem moc ráda, že jsem vás mohla potkat. Jste odborník a velmi jste mi pomohla. Ani nevíte, jak jsem šťastná, že mi vás osud přivál do cesty. Bez vás už bych byla ležák, naprosto nesamostatný a nefunkční. Během vaší léčby postupně zmizely všechny problémy, se kterými si odborní lékaři nevěděli rady. Nedokážu popsat ten pocit radosti a štěstí, že jsem bez otoků, s funkčními klouby, postavím se dlouhé době na nohy a zase chodím. A to vše díky vám, paní Bláhová, moc děkuji za vaši léčbu.

Mgr. Ivanka Hlobilová

Komentář: klientku jsem viděla poprvé jako starší vyčerpanou nepohyblivou ženu s berlemi. Jednu nohu měla silnější než druhou. Nikdy nemám radost, když je klient na tom už tak špatně, že nedojde po svých, léčba bývá trnitá. Ke svému překvapení jsem u ní našla tropickou filariózu Wuchererii bancrofti. Jediná možnost, kdy k ní mohla přijít po poštípání hmyzem, se jeví Albánie nebo Černá Hora, běžně ji radíme spíše mezi africké filariózy, tam ale klientka nikdy nebyla. Najdu-li něco málo pravděpodobného, kontroloju to několikrát. Symptomy ale perfektně seděly. Dále měla nedolčenou!!! lymfskou boreliózu - silnou infekci, EBV, žloutenku B, další herpetické viry, tasemnici psí, dva druhy evropských malárií /zimnice/, několik druhů prvoků, toxoplazmózu, roupy. Dostala kompletní rozpis na celý náš protokol. Filárie jako stěžejní infekci jsem řešila opatrně. Čím více je v těle filárií, tím pomaleji začínáme, abychom se vyhnuli embolii a podobným komplikacím. Začínáme čtvrtinovou dávkou obou léků a pomalinku denně navyšujeme o čtvrtku, za souběžného podávání Anopyrinu. Klientka vše poctivě dodržela, i přes počáteční nevolnosti. Snížila si samostatně a později zase zvýšila MMS, když už jí bylo lépe, i při všech potížích převařovala vodu a masírovala. Kolotoč jsme také protáhly. Zvířata odčervila, s pomocí rodiny uklízela.

Mnohokrát pomyslím na ufnukané klienty, kteří neplní předepsané úkoly, vymlouvají se, proč co nestihli, co nemohou, co jim nevoní, z čeho je jim špatně, čeho se bojí...Běhají po jiných terapeutech a lékařích, kde dostanou nasypáno plno antioxidantů a dalších léků, se kterými se náš protokol nekamarádí. A pak jsou nespokojení, že jsem jim nepomohla dle jejich představ. Paní Iva je zářný příklad, že když se chce, všechno jde.

Musím říci, že rozdíl ve vzhledu byl markantní. Paní Ivanka tak prokoukla, že jsem ji v první chvíli prostě nepoznala. Do poradny svižně vešla sebevědomá mladistvá žena, bez berlí. Aby mi připomněla svou sloní nohu, ukázala mi své hezké štíhlé nožky. Chvíli mi trvalo, než jsem si tuto sexy štabajznu krev a mléko spojila s oteklou stařenkou na berlích. Toto uzdravení se podobá zázraku, a jsem ráda, že zázrakem mohu Deník ukončit.